

Derfor tjener det ikke noget formål at vedtage den.

Tilbage står bare det, at det eneste, vi med sikkerhed ved kunne skabe forandring med hensyn til EF-Domstolens vilje til og ønske om at blande sig i faglige konflikter, er, at der bliver lavet en aftale i EU. Vi har ligesom Europas faglige sammenslutninger gentagne gange foreslået, at det skulle være i form af en juridisk bindende protokol. Det er blevet afvist at arbejde for det fra både Socialdemokraternes og SF's side.

Nu har LO's formand så foreslået, at vi skulle forsøge at få en topmødeerklæring igennem i forbindelse med det topmøde, der kommer nu. Det er sent og også for sent, LO's formand kommer med den opfordring, men det må dog være muligt for Socialdemokraterne og SF klart at sige, at de støtter ham i den sag.

Kl. 14:40

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Morten Messerschmidt uden for ordførerrækken.

Kl. 14:40

(Privatist)

Morten Messerschmidt (DF):

Der er jo noget besynderligt over den EU-debat, der føres for tiden. Den ene dag er det EF-Domstolen, der har truffet afgørelse om, at man nu kan lave strafferegler i EU med flertalsafgørelser, selv om der egentlig ikke var mulighed for det i traktaten, den næste dag er det EF-Domstolen, der har underkendt store dele af dansk udlændingelov, tilsidesat den, overflødiggjort den. Og nu er det altså i den konkrete sag fra i dag EF-Domstolen, som har underkendt et helt bærende princip, der går tilbage til septemberforliget i 1899, hvor man netop opnåede balance mellem arbejdsgivere og arbejdstagere med hensyn til, hvordan man skulle kunne organisere sig på arbejdsmarkedet.

Det er jo noget mærkeligt, at i det organ, som vi får at vide skal sikre fred og retfærdighed og demokrati i Europa, handler den primære debat om, hvad EF-Domstolen gør. Det er altså EF-Domstolen, dommerne, som nok er det organ i EU, som er allerlængst væk fra vælgerne, allerlængst væk fra befolkningen og fra et folkeligt mandat, som sådan set har taget teten, som er dem, der viser vejen. Og når så EF-Domstolens dommere har besluttet, hvordan retstilstanden i Europa skal være, ja, så kan vi politikere komme og sige: Ja tak, den køber vi, for vi har ikke noget alternativ. Er det virkelig det demokrati, som man drømte om, da man meldte sig ind i EU? Er

det virkelig det samarbejde og den form for samarbejde, man ønsker i et fællesskab? Naturligvis er det ikke det.

Det er præcis derfor, at Dansk Folkeparti afviser det her forslag. Bl.a. fordi det er en accept af den underkendelse af hele vores arbejdsmarked, som EF-Domstolen har givet os, en accept af, at EF-Domstolen har kompetence på vores arbejdsmarked, en accept af, at forudsætningen for, at man kan konflikte, forudsætningen for, at man kan bruge de instrumenter, som vi har haft siden 1899, er, at de kan gå igennem indre markedes nåleøje, at de kan leve op til de betingelser, som man stiller til alle andre ting, for at de ikke må være en hindring for den fri bevægelighed af arbejde, kapital, tjenesteydelser og arbejdstagere.

Det siger sig selv, at det er uacceptabelt, for det første fordi det forhindrer arbejdsmarkedets parter i at gøre det, som de er bedst til, nemlig at aftale ordentlige vilkår for arbejdsmarkedet, og for det andet fordi det er en overtrædelse af den traktat, som vi har sagt ja til – og helt elementært for det tredje: Fordi det er udemokratisk, fordi det ikke er politikere, der har truffet beslutningen.

Det vil vi ikke gå med til. Og når det her forslag på ingen måde retter op på det, så siger det sig selv, at alle, der er tilhængere af den nordiske aftalemodel, også må vende tommelfingeren nedad. For det første må den nye § 6 a, stk. 1, læses sådan, at det ene handler om løn, altså at det ene er den del af nationale overenskomster, som handler om løn, man nu forsøger at skyde til hjørne, sådan at alle udenlandske firmaer altså skal acceptere den nationalt gældende bestemmelse. Vælger man at komme med overtrædelser af nationale danske overenskomster i forbindelse med arbejdstid eller på andre områder, kan vi intet gøre. Så vil det stadig være forbudt at konflikte, fordi det er i strid med det indre marked, har dommerne i Luxembourg jo fortalt os.

Men endnu værre er jo stk. 2 i bestemmelsen, som klart siger, og jeg citerer: Som gælder på hele det danske område. Citat slut. Altså nok skal udenlandske aktører følge de overenskomster, der gælder i Danmark, men alene de dokumenter, som gælder på hele det danske område, og hvordan er det nu, vores arbejdsmarked er bygget op? Er det sådan, at alting i mindste detalje er aftalt på nationalt niveau i de store landsdækkende organisationer, eller er det sådan, at vi også på arbejdsmarkedet har en gennemdemokratiseret tradition, hvor de lokale fagfor-